

Minningarrit birtir uppundir orðaskifti:

Tørvurin á ungdómsarbeiði ómetaliga stórir

Tey ungu í dag eru við sviðið soð

Í nýggju bókini um hondbótsfelagið Neistan, sum er komin í bókabúðirnar í hesum døgum, verður eisini nomið við heilt aktuellar samfelagsspurningar: nevniliga, hvønn týdning ítróttin hevur fyri ungdómin í dag, og hvat verður gjørt frá samfelagsins síðu at nækta tørvin á ungdómsarbeiði yvirhøvur.

SOSIALURIN fer í 1982 at leggja til brots við einum breiðum orðaskifti um ungdómsviðurksifti í Føroyum. Ungdómurin í Føroyum —

tað uppvakandi ættarliðið, sum skal taka eftir teimum, sum hava lagt lunnar undir hetta samfelag — er í mongum fornum við sviðið soð. Hetta tosa vit øll mangan um. Vit skriva eisini um tað. Men litið meira. At koma við konkratum ætlanum um, hvussu vit sum samfelagsborgarar saman bota um korini hjá ungdóminum, bæði hvat frittíð, arbeiði, skúla, íbúðarviðurksiftum o.s. viðvikur, tað verður sjaldan tikið uppá tungu.

Vit á blaðnum meta, at eitt orðaskifti í blaðnum kann vera eitt gott grundarlag at visa á tørvandi ábøtur á ungdómsøkinum. Tað er okkara ynski, at ikki einstakir politikarar við einoygdum sjónarmiðum, gera ungdómsspurningin til eitt persónligt og politiskt mál, sum skal fremjast fyri at vinna sær sjálvum flestar atkvøður til næsta val. Ungdómsspurningurin er meira álvarssamur enn so, at hann kann gerast til amboð hjá nokrum politikarum. Tí — hetta breiða orðaskiftið í Sosialinum 1982!

Brot úr bók

Í hesum sambandi er vert at bita merki í nakað av tí, sum verður ført fram av nokrum av rithøvundunum í nýggja minningarritinum hjá Neistanum.

Vit skulu her taka nokur fá brot úr bókini. Hans Holm, fyrrverandi formaður í Neistanum skrivur um samfelagsliga og sosiala týdningin, sum ítróttin sum ungdómsarbeiði hevur havt og hevur framvegis. Hann skrivur m.a.:

»Broytingin í vinnulivsbytinum í nútímans idnaðarsamfelagnum hevur ført að við sær, at færri og færri fólk hava kroppsligt arbeiði, og miðsavnanin av íbúgvum landanna hevur ført til skapanina av stórum — við hvørt mammutstórum — býarsamfeløgum, har møguleikin fyri ítrivum í frittíðini er sera avmarkaður, um ikki fólk taka seg saman fyri at skapa slíkar møguleikar.

Saman við mekaniseringini hevur alt hetta havt við sær, at fólk brúka sín kropp minni og minni, bert fá so frægt

sum ganga ella súkkla, men koyra í stórum bili ella bussi. Danska ítróttarlærarinnan Karen Inge Halkier visti við eini kanning millum tey 15—16 ára gomlu á, at teirra kondital vanliga var so lágt, at tað bert kundi goðtakast, um tey høvdu verið 65—70 ára gomul. Hvønn týdning, ið hetta hevur og ikki minst kann koma at fáa fyri folkaheilsuna, vita flest øll helst í dag.

Tað er júst her, ítróttin hevur sín størsta týdning: at geva øllum fólki møguleikan at brúka sín kropp, so at hann kann virka, sum hann skal, hóas at tey í sínum dagliga yrki annars ikki fáa høvi til tess.

Ein annar týdningur hjá ítróttini er tann, at fólki býðst høvi at fara til nakað annað enn tað, tey gera í sínum dagliga arbeiði. Her má vera uppá sitt pláss at gera vart við, at tað eru nógv onnur ting enn ítrótt, ið kunnu brúkast til frama fyri hetta mál, t.d. musikkur, sjónleikur og mangt annað mennandi.

Aðraðaðni í bókini skrivur nevndin í Neistanum grein um arbeiði í felagnum og framtíðina. Har verður m.a. skrivað:

»Felagið er í tí støðu, at tað má ásanna, at áhugin fyri at

iðka hondbólt er vaksandi. Hetta má sjálvandi sigast at vera gott. Hinvegin megu vit viðganga, at umstøðurnar at iðka innandura hondbólt eru versnaðar, samanhlíðið við tí vaksandi áhuganum.

Tvinnanda mál

Eitt hondbótsfelag sum Neistin hevur tvinnanda mál at røkja, sum í ein vissan mun í roynd og veru eru mót-sigandi. Eitt er, at møguleiki má vera hjá eini »elitu« at gera seg galdandi í kappingini við onnur hondbótsfeløg. Her er kanska serliga talan um tær eldru deildirnar. Hetta krevur goðar venjingarumstøður til tann partin av felagsslimunum, sum skulu gera seg galdandi í eini høð-ari kapping.

Hinvegin má og skal felagið eisini nækta tann stóra tørv hjá teimum heilt ungu, — at iðka ítrótt. Her er talan um ein hóp av ungum, sum í frittíðini ynskja at venja teirra líkam í leiki, og í samveru við javnaldrum at dyrka tann felagsskap, sum er so neyðugur fyri okkum menniskjur.

Asannandi henda stóra tørv og avgjördu neyðtørvuligheit av at nækta henda tørv, megu vit samstundis tianverri eisini viðganga, at

Nógv eru tey ungu, sum leita niðan í ítróttarhøllina í Havn í frittíðini. Tianverri eru so nógv, sum skulu brúka høllina, at tað verða bert minuttir og ikki tímar til tey ungu at venja í. Her siggja vit nakrar glaðar neistagentur

vit ikki eru før fyri at gera tað, sum neyðugt er. Vit eru í tí støðu, at tey heilt ungu vera við sviðið soð. Tey megu finna seg í at fáa vánaligar venjingarumstøður ella at vera uttanfyri.

So leingi fólk hevur ta fatan av hondbóti og kanska ítrótti sum heild, at hetta skal fara fram á »elituplani« má tað vera so. Hinvegin kundi ein kanska sagt, at um ungdómurin ynskir at iðka ítrótt, ja, so er náttúran uttan um okkum stór: farið út í hagan og rennið!

Felagið hevur tó vónir um, at okkurt kann gerast til tess at betra umstøðurnar hjá innandura-ítrótti. Átlanin er tá saman við øðrum feløgum, ella av egnum ávum at fara undir at byggja eina holl, so at hondbótturin í Havnini fær møguleika at mennast í breiddini eins og á »elituplani«.

Niðurstøðan í hesum greinum tykist vera tann, at tørvurin fyri ungdómsarbeiði í Havnini er stórur, og at ítróttarfeløgini hava eitt stórt og krevjandi arbeiði hvílandi á sær.

Tað er m.a. út frá hesum sjónarmiðum, at Sosialurin í komandi ári fer at leggja fyri við einum orðaskifti um ungdómsspurningar. Øll eru vælkomin at luttaka.

Blómubúðin

»FLORA«

Hoydalsvegur 8
Tórshavn
Telefon 16044

Sendir um alt landið:
dekoratiónir - buket-
tir - plantir og nú eis-
ini kransar.

hornið

Óli í Áarstovu

